Ἡ ἀναληφθεῖσα κίνησις πρὸς συγχώνευσιν τῶν ἀθλητικῶν σωματείων εἰς 3 μεγάλα συγκροτήματα πρέπει νὰ εὐοδωθῇ, διότι τοιουτοτρόπως θὰ προαχθῇ ὁ ἀθλητισμὸς τῶν Πατρῶν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς ν' ἀπορρεύσουν θετικὰ καὶ πρακτικὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὸ ἀρχόμενον σήμερον εἰς τὴν πόλιν μας συνέδριον τῶν λειτουργῶν Μέσης Παιδείας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ

Τοῦ κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ**
(Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ)

Ἀπηχοῦσα τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἔθνους ἡ ἡμερησία διαταγὴ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς, μετὰ τὴν πρόσφατον ἐπιθεώρησιν τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ τὴν Θράκην ἐξέφραζε τὴν εὐαρέσκειάν του. Εἶχε τὴν εὐκαιρίαν ὁ Ἄναξ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, νὰ εὑρεθῇ ἐν μέσῳ τῶν ἀκριτῶν μας. Καὶ ἠσθάνθη εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Πατρίδος, τὰς ὁποίας αὐτοὶ φρουροῦν, τὸν παλμὸν των, ἠσθάνθη τὴν ἰσχυρὰν δόνησιν τῆς καρδιᾶς των, ἠσθάνθη τὸν κραδασμὸν τοῦ ὑψηλοῦ των φρονήματος, ὅπως τὸν αἰσθάνεται ὁ Ἕλλην, κάθε φορὰν ποὺ βλέπει τὰ τέκνα του, φέροντα τὴν ἔνδοξον στολὴν νὰ παρελαύνουν.

Δικαιοῦται, πράγματι, ἡ χώρα νὰ καμαρώνῃ τὸν στρατόν της. Διότι εἶναι ὁ καλύτερος τοῦ Κόσμου. Καὶ δὲν πρόκειται περὶ ὑπερβολῆς. Ἔχει καὶ σήμερον, εἰς ἀπόλυτον πληρότητα ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρετάς, μὲ τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ παρελθόν, πρόσφατον καὶ ἀπώτερον, ἐθαυματούργησεν. Εἶναι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος στρατός, ὁ ὁποῖος προεκάλεσεν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀντιπάλους του θαυμασμόν. Εἶναι ὁ συνεχιστὴς κάποιας παραδόσεως βαρείας ἀπὸ τρόπαια, ἄθλους καὶ δόξαν.

Καὶ ἐπὶ πλέον, τώρα ἔχει ἀπόλυτον συγχρονισμὸν ἐκπαιδευτικῆς προπαρασκευῆς καὶ ὑλικοῦ ἐξοπλισμοῦ πρὸς τοὺς στρατοὺς τῶν μεγάλων χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὴν ἔνοπλον δύναμιν τῆς Ἀτλαντικῆς Ἑνώσεως. Φρόνημα ὅσον ποτὲ ἀκμαῖον, θρεμμένον μὲ τὴν ἠθικὴν ἀρετὴν αὐτοῦ τοῦ τόπου, πίστις εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς εἰρήνης δονουμένη ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικότητα, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ κατὰ βάθος ἐπίγνωσις τοῦ μεγάλου σκοποῦ, ἐκπαίδευσις πλήρης καὶ ἐντατικὴ δικαιώνουν ἀπολύτως τὰς διαπιστώσεις τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος τόσον πειστικῶς ὡμίλησε μὲ τὴν κλασσικὴν λιτότητα καὶ τὴν ἀστομφον ἐπιβλητικότητα τῆς ἡμηρεσίας διαταγῆς του.

Αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν, πράγματι, ἐπαγρύπνησιν, ὅπως ὀρθότατα ὑπεγράμμισεν ὁ Βασιλεύς. Δυστυχῶς ἡ εἰρήνη ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εὑρίσκεται, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς προσπαθείας. Καὶ δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς Διεθνοῦς ζωῆς δὲν ἐνδιαφέρονται ἐξ ἴσου, διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν. Ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς οὐδέποτε, ὅπως διαρκῶς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, ἐγκατέλειψε τοὺς σκοπούς του. Ἀντιθέτως φροντίζει, πάντοτε, νὰ δημιουργῇ πράγματα, νὰ αὐξάνῃ τὰς δυσχερείας, ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης. Οὕτω οἱ Λαοί δὲν κατορθώνουν νὰ ἔχουν στερεωμένον τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ βαθυτέρα ἐπιδίωξις τοῦ κομμουνισμοῦ,

Ἀντίβαρον καὶ ἐγγύησις, διὰ τὴν Ἑλλάδα μεγίστη, ὁ στρατός της. Βεβαίως οὐδεὶς ἰδιαίτερος λόγος ἀνησυχίας ὑφίσταται. Ὑπάρχει μάλιστα ἰσχυρὸν κάλυμμα εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι τελικῶς ἡ εἰρήνη θὰ καταστῇ ἄσειστος πραγματικότης ζωῆς, ὥστε τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπιστήμης, ἀληθῶς καταπληκτικὰ καὶ μεγαλειώδη νὰ ἀξιοποιηθοῦν, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν λαῶν. Ἐν τούτοις καὶ μέχρις ὅτου ἡ πρόβλεψις αὕτη καταστῇ πραγματικότης ἡ ἐγγύησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀποτελεῖ προσθήκην ἠθικοῦ δυναμισμοῦ εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν εἰρηνικὴν δημιουργίαν. Αἰσθάνεται ἀσφαλὴς ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ τονοῦται.

Ἔχει δὲ ὅλως ἰδιαιτέραν, δι' αὐτὸν σημασίαν, ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀντιμετώπισε κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἄδικον καὶ δολοφόνον ἐπιβουλὴν καὶ δὴ ἐκ τῶν περιοχῶν, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη ὁ Βασιλεύς. Ἡ ἐπιβουλὴ συνετρίβη, ὅπως θὰ συντρίβεται πάντοτε καὶ θὰ ἐξουδενοῦται κάθε κίνησις, ἐξαπολυομένη ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ ἐποπτεία ὅμως μένει ἐντατική. Χάριν τῆς Εἰρήνης ὁ στρατὸς ὑπερήφανος, ἰσχυρός, γεμάτος ἀπὸ ἰδανικά, κρατεῖ ὑψηλὰ τὰ ἐμβλήματά του καὶ δικαιώνει τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ ΡΟΖΙ ΝΙΤΡΙΜΠΙΤ ΕΛΑΒΕ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΛΤΣΑ, ΤΟ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ "ΡΟΖΜΑΡΙ,, ΠΟΥ Η ΑΠΛΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΟΙΧΙΖΕ 7000 ΔΡΧ.

ΒΟΝΝΗ. (ἰδ. ὑπηρεσία). Τὸ μέγα σκάνδαλον ποὺ ἔχει συνταράξει τοὺς κύκλους τῶν μεταπολεμικῶν ἑκατομμυριούχων δὲν εἶναι ἡ σύλληψις τοῦ γραμματέως τοῦ καγκελλαρίου Ἀντενάουερ μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς κατασκοπείας, ἀλλὰ ἡ ταινία «Ἡ κοπέλλα ἡ Ροζμαρί», ποὺ ἀπέσπασε τὸ βραβεῖον τῶν Ἰταλῶν κριτικῶν κινηματογράφου στὸ Φεστιβάλ τῆς Βενετίας.

Ἡ ταινία βασίζεται στὴν πραγματικὴ ἱστορία τῆς Ροζμαρὶ Νίτριμπιτ, τῆς... «παρηγοριᾶς» τῶν πλουσίων βιομηχάνων τῆς Φραγκφούρτης, ἡ ὁποία ἄρχισε τὴν καρριέρα της σὲ ἡλικία 14 ἐτῶν. Οἱ πρῶτες ἐπαφές της ἦταν μὲ... στρατιωτικοὺς κύκλους, μὲ τοὺς Γάλλους στρατιῶτες τῶν δυνάμεων κατοχῆς. Ἀργότερα ἔγινε «κέλνεριν» σὲ μιὰ ἀριστοκρατικὴ μπυραρία τῆς Φραγκφούρτης. Μὲ τὰ πρῶτα κέρδη της ἀγόρασε ἕνα αὐτοκινητάκι καὶ ἔβαλε σὲ ἐφαρμογὴ τὸ μεγάλο της σχέδιο.

Συνήθως σταματοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ «Φρανκφοῦρτερ Χόφ», τὸ ἀριστοκρατικώτερο ξενοδοχεῖο τῆς Φραγκφούρτης καὶ ἔπαιρνε ἕνα ἀμήχανο ὕφος σὰν νὰ εἶχε πάθει κάποια βλάβη. Οἱ νεόπλουτοι βιομήχανοι τῆς Φραγκφούρτης προθυμοποιοῦνταν νὰ τὴν βοηθήσουν. Ἡ γνωριμία μὲ τὴν Ροζμαρὶ στοίχιζε συνήθως περὶ τὰ 1.000 μάρκα (7.000 δρχμὲς). Πολὺ σύντομα ἀπέκτησε ἕνα κομψότατο διαμέρισμα διακοσμημένο μὲ βενετσιάνικους καθρέφτες. Περσικὰ χαλιὰ καὶ πράσινα βελούδινα παραπέτα. Στὰ ντουλάπια της ὑπῆρχαν μόνον παριζιάνικα μοντέλα καὶ 40 ζεύγη ἰταλικὰ παπούτσια. Στὸ συρτάρι της ὑπῆρχαν πάντα 150.000 μάρκα (3.500 χρυσὲς λίρες) σὲ μετρητά.

Ἡ καρριέρα τῆς Ροζμαρὶ τελείωσε ἄδοξα τὸν περασμένον Ὀκτώβριο ὅταν ἡ ἀστυνομία τὴν βρῆκε στραγγαλισμένη μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς μεταξωτές της κάλτσες. Ἡ ἀστυνομία ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα μὲ πολὺ λεπτότητα. Ἀνέκρινε ἀνεπισήμως πολλὰ ὑψηλὰ πρόσωπα καί, τέλος, συνέλαβε ἕναν ἄνεργο πλασιὲ ὀνομαζόμενο Πόλμαν, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐπέμεινε μὲ πολλὴν πειστικότητα ὅτι ἦταν ἀθῶος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀστυνομία ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὸ θέμα καὶ ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Ἔριχ Κοῦμπυ, ὁ ὁποῖος ὅπως εἶπε, θέλησε νὰ διερευνήσῃ ὄχι τὸσο τὸ ζήτημα τῆς ἀνόδου καὶ τῆς πτώσεως τῆς Ροζμαρὶ ὡς κοκότας, ὅσο τὴν θέσι της ὡς φαρμάκου γιὰ τοὺς μεγαλοεπιχειρηματίες, ποὺ δὲν τὴν ἐπισκέπτονταν μόνο γιὰ τὰ φυσικά της χαρίσματα, ὅσο διότι μποροῦσαν νὰ τῆς ποῦν τὰ βάσανά τους, νὰ τονώσουν χάρις σ' αὐτὴν τὴν αὐτοπεποίθησί τους καὶ νὰ βροῦν κοντά της κάποια χαρὰ στὴν ἄδεια ζωή τους.

Ὁ παραγωγὸς Ρόλφ Τῆλε, ἀπεφάσισε νὰ γυρίσῃ μιὰ ταινία πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα μὲ πρωταγωνίστρια τὴν Νάντια Τίλλεσ. Πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ τὸ γύρισμα ἄρχισαν οἱ διαμαρτυρίες. Οἱ «οἰκονομικοί κύκλοι» ἐθεώρησαν τὴν ταινία προσβλητικὴ καὶ ἀρνήθηκαν νὰ ἐπιτρέψουν τὴν χρησιμοποίησι τῶν προϊόντων τους σ' αὐτήν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ξενοδοχείου «Φρανκφοῦρτερ Χόφ» ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσι τοῦ τίτλου τοῦ ξενοδοχείου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται κινηματογράφων στὴν Βαυαρία καὶ τὴν Ρηνανία ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ προέβαλλαν τὴν ταινία.

Παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς δυσκολίες ἡ ταινία γυρίσθηκε καὶ παρά τὶς διαμαρτυρίες τοῦ Γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι δὲν ἀντικατοπτρίζει τὶς πραγματικὲς συνθήκες στὴν Γερμανία, προεβλήθη στὸ Φεστιβὰλ τῆς Βενετίας.

Στὴν κηδεία τῆς πραγματικῆς Ροζμαρὶ δὲν ἦσαν οὔτε δέκα ἄνθρωποι, χιλιάδες ὅμως ἔκαμαν οὐρὲς ἕξω ἀπὸ τοὺς κινηματογραφοὺς γιὰ νὰ δοῦν τὴν ζωή της.

ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΟΣ ΧΑΛΥΨ

ΘΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΚΑΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΒΙΔΕΣ ΑΠΟ... ΝΑΫΛΟΝ ;

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ (Μ.Π.Τ.) Ὁ χημικὸς—μηχανικὸς Δαυῖδ Πρέντο ἐζήτησε προνόμιον εὑρεσιτεχνίας διὰ μίσν νέου τύπου πλαστικὴν ὕλην, ἔχουσαν τὴν ἀντοχὴν τοῦ χάλυβος, ἀλλὰ τὸ βάρος τοῦ νάϋλον. Ὁ «πλαστικὸς χάλυψ», ὅπως ὀνομάζει ὁ Πρέντο τὴν νέαν αὐτὴν ὕλην, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν πυροβόλων καὶ ὀβίδων τῆς ἰδίας ἀντοχῆς καὶ τοῦ ἀνθεκτικωτέρου χάλυβος. Τὸ «πλαστικὸ πυροβολικό». ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ πραγματοποιήσιμον, θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐναερίου μεταφορᾶς μεγάλης ἰσχύος πυρὸς μὲ σχετικῶς μικρὸν ἀριθμὸν ἀεροπλάνων.

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

ΤΟ "ΚΕΝΤΡΟν ΠΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ,, ΟΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΙ ΣΕ ΠΗΓΑΔΙΑ

ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΑΦΑΝΤΑΣΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Στὸ κέντρο τῆς κομητείας τοῦ Σάσσεξ, παράμερα ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο ποὺ συνδέει τὸ Λονδῖνο μὲ τὸ "Ἰστμπουρν, ἐκτείνονται μερικὲς σειρὲς ἀπὸ σπιτάκια, περιτριγυρισμένα ἀπὸ δέντρα καὶ συρματοπλέγματα. Πρόκειται γιὰ τὸ χωριουδάκι Μάρσφιλντ.

Δὲν εἶναι καιρὸς ποὺ οἱ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες ἀπεκάλυψαν, ὅτι πίσω ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα στὰ ὁποῖα ὑπάρχουν πινακίδες τὲ τὶς ἐπιγραφές: «Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος» συμβαίνουν φοβερὰ πράγματα.

Ὅπως ἀπεδείχθη ἀπὸ τὶς ἀποκαλύψεις αὐτές, τὸ Μάρσφιλντ εἶναι ἡ μυστικὴ βάσις τῆς ἀγγλικῆς κατασκοπείας. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴ τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου τὴν ἐλκύει ἕνα μόνο τμῆμα τῆς βάσεως αὐτῆς, ποὺ ἀποκαλεῖται «Κέντρο ψυχολογικοῦ πολέμου». Τὰ λαγωνικὰ τῶν ἐφημερίδων κατώρθωσαν νὰ πληροφορηθοῦν, ὅτι αὐτοῦ διδάσκονται νεώτατες μέθοδοι τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ψυχολογικοῦ πολέμου, τὶς ὁποῖες ἐβάπτισαν οἱ ἐφημερίδες μὲ τὴν λέξι «μπρεϊνουὸσιγκ» («πλύσις ἐγκεφάλου»).

Ἤδη, οἱ ἀγγλικὲς ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἕνα μακρὸ κατάλογο αὐτῶν τῶν μεθόδων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ οἱ ἑξῆς:

Τοὺς στρατιῶτες τοὺς ἀναγκάζουν νὰ στέκωνται ἐπὶ 8 ὧρες συνέχεια, συχνὰ μὲ χειροπέδες ἢ δεμένους μὲ ἁλυσίδες σὲ στύλους.

Τοὺς «αἰχμαλώτους» τοὺς κρεμοῦν ἐπὶ πολλὲς ὧρες σὲ πηγάδια.

Τοὺς στρατιῶτες ποὺ γυμνάζονται τοὺς κλείνουν γιὰ μερικὲς ὧρες σὲ στενὲς καμπίνες κι' ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ τοὺς βρέχουν μὲ παγωμένο νερό...

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν «πλύσι» αὐτὴ πολλοὺς στρατιῶτες ἀναγκάζονται νὰ τοὺς στείλουν στὰ νοσοκομεῖα καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπαλλάσσονται. Πάντως, οἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουν, ὅτι ὅλαι αἱ μέθοδοι ἐκγυμνάσεως ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὸ Μάρσφιλντ ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὴν διεθνῆ ἀπόφασι τῆς Γενεύης τοῦ 1949.

Φυσικὸ ἦταν, οἱ ἀποκαλύψεις αὐτὲς νὰ προκαλέσουν σκάνδαλο στὴν Ἀγγλία. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκάσθηκε νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις: Κατὰ τὰ πειράματα, εἶπε παρίστανται ἰατροί, ἐνῶ οἱ στρατιῶτες δὲν εἶναι ἐντελῶς γυμνοί, ἀλλὰ φοροῦν... μπανιερό. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ κρύο νερὸ μὲ τὸ ὁποῖο περιβρέχουν τοὺς στρατιῶτες, ὁ ὑπουργὸς ἰσχυρίσθηκε ἄγνοια.

—Δέν εἶναι «γνωστό», εἶπε, ἄν τὸ νερὸ ποὺ τοὺς ρίχνουν εἶναι «κρύο». Ἐξ ἄλλου ὅλοι αὐτοὶ ποὺ ὑφίστανται τὰ τέστ εἶναι ἐθελονταί.

Ἀναφερόμενος ἐξ ἄλλου στὴν ἔννοια τῶν πειραμάτων, ὁ ὑπουργὸς προσέθεσε:

—Πρέπει νὰ σᾶς δηλώσω, ὅτι αὐτὲς οἱ μέθοδοι μελετῶνται, ὄχι γιὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ ἰοὺς στρατιῶτες ἐν καιρῷ, ἀλλὰ γιὰ νὰ σκληραγωγηθοῦν.

Ὅταν ὅμως τὸν ρώτησαν κατὰ πόσο εἶναι σωστὲς οἱ πληροφορίες ὅτι οἱ στρατιῶτες ξυλοκοποῦνται, ὁ ὑπουργὸς ὄχι μόνον τὶς ἐπιβεβαίωσε, ἀλλὰ καὶ προσέθεσε: «Καλὰ κάνουμε» Ἡ ἐργατικὴ ἐφημερὶς «Ντέιλυ Χέραλντ» σχολιάζοντας τὶς ἀποκαλύψεις τοῦ σκανδάλου, θέτει τὸ ζήτημα:

«Δὲν καταλαβαίνουν, λοιπόν, ὅτι αὐτὰ τὰ πειράματα μποροῦν νὰ στερήσουν τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν ὄχι μόνον τῶν θυμάτων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τῶν ἰδίων τῶν πειραματιστῶν ;».

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ('Ιωάννου ζ' 37—52 καὶ η' 12)

ΔΙΑ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΗ Η ΔΙΨΑ

«Εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐὰν τὶς διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος».

Ὁ Χριστὸς ἔχει σταθῆ σ' ἕνα ἄκρον τοῦ ναοῦ καὶ διδάσκει τὰ πλήθη Σὲ μιὰ στιγμή, μὲ φωνὴ βροντώδη τοὺς λέγει: «Ἐὰν κανεὶς αἰσθάνεται πόθον καὶ δίψα ὄχι γιὰ ἀγαθὰ ὑλικὰ καὶ φθαρτά, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη καὶ μακαριότητα τῆς θείας ζωῆς, ἄς ἔρχεται πρὸς ἐμὲ διὰ τῆς πίστεως καὶ ἄς πίνη ἐλεύθερα. Κοντά μου θὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς του πόθοι καὶ θὰ εὕρη ἀνάπαυσιν ἡ ψυχή του. Ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἐκείνου, ποὺ πιστεύει εἰς ἐμέ, θὰ ρεύσουν ποταμοὶ ὕδατος, ποὺ θὰ εἶναι πάντα τρεχούμενο, γιὰ νὰ ποτίζεται ὄχι μόνον ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ ἔρχονται εἰς σχέσιν μὲ αὐτόν».

Ποιὸς δὲν ποθεῖ τὴν ἐσωτερικὴ γαλήνη! 'Αλλὰ καὶ πόσον ὀλίγοι ἄνθρωποι κατορθώνουν νὰ τὴν κάμουν κτῆμα τους, σήμερα μάλιστα μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς, ποὺ ἀκολουθοῦμε! Τρέχουμε, ἀγωνιζόμεθα ὅλοι—ὁ ἕνας γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ πλοῦτον, ὁ ἄλλος τῆς δόξης καὶ τῶν ἀξιωμάτων τὸ χρυσόμαλλον δέρας νὰ κατακτήσῃ, ὁ τρίτος νὰ μπουχτίσῃ μὲ τὶς ἐπιδερμικὲς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς καὶ τὶς φιλήδονες ὀρέξεις του νὰ ἱκανοποιήσῃ — τρέχουμε λοιπὸν ὅλοι γιὰ νὰ συλλάβουμε τὴ χαρά, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐτυχία...Τώρα τὸ καλοκαῖρι μάλιστα, ἰδιαιτέρως ἔκδηλος εἶναι ἡ δίψα γιὰ τὴ χαρὰ καὶ τὴ γαλήνη. Ἄλλοι τίς ἐπιζητοῦν σὲ μιὰ ἐκδρομή, στὰ δαντελλωτὰ ἀκρογιάλιά μας μὲ τὰ μπάνια, ἐν μέσῳ μιᾶς παρτίδας πινάκλ καὶ μὲ ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια φλέρτ. Ἄλλοι στὴν ἐπίδειξι τοῦ πλούτου των καὶ ἄλλες στὴν ἐπίδειξι, τὴν ἀδιάντροπη πολλὲς φορές, τῆς σάρκας των. Ἡ ὁποία, ὅσο κάλλος καὶ ἄν παρουσιάζῃ, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ὑποστῇ τὴν μοιραία κατάπτωσι, μὲ ἀναπότρεπτη συνέπεια τί; ἐλλιβερὲς ἀναμνήσεις καὶ ἕνα μεγάλο κενὸ γιὰ τὴν γυναίκα, ποὺ ἠθέλησε νὰ θεοποιήσῃ καὶ ἐκμεταλλευθῇ μὲ τόσην ἐλαφρότητα τὴν ὡμορφιά.

Λοιπόν, ποῖοι καὶ πόσοι φθάνουν στὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς πολυπόθητης χαρᾶς καὶ ἠρεμίας; Οἱ περισσότεροι, δυστυχῶς, δὲν τερματίζουν... Ἀπογοητεύονται στὸ δρόμο, διαφεύδονται παταγωδῶς στὶς ἐλπίδες των, τσακίζονται τὰ φτερά τους, καταρρακώνονται πολλὲς φορὲς σωματικὰ καὶ ψυχικά. Γιατί; Διότι πέρνουν ξώπετσα καὶ ἐγωιστικὰ τὴ ζωή. Διότι ἀκολουθοῦν τὸ Ἐπικούρειο δόγμα: φάγωμεν, πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν. Διότι ἔχουν ἐστραμμένη τὴν κεφαλή, ὅπως τὰ ζῶα, πρὸς τὴν γῆ καὶ σὰν τὰ σκουλήκια σήπονται καὶ ἀλληλοτρώγονται. Ἀντὶ νὰ ὑψώσουν, συνεχῶς νὰ ὑψώνουν τὴν κεφαλὴ καὶ τὴν καρδιὰ ἐπάνω, πρὸς τὸν Οὐρανό.

Καὶ ποιοὶ φθάνουν στὸ τέρμα; Οἱ ἔξυπνοι, οἱ γενναῖοι καὶ οἱ ἀγωνισταί. Ἔξυπνος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μελετᾶ καὶ σταθμίζει τὰ πράγματα. Καὶ βλέπει καὶ ἀποδέχεται ὅτι συμφέρον του εἶναι, τωρινὸ καὶ παντοτεινό, νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς κυβερνήτη τῆς ζωῆς του. Καὶ νὰ πίνη συνεχῶς ἀπὸ τὸ νέκταρ, ἀπὸ τὴν ἀμβροσία τῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς, ποὺ Αὐτὸς μόνον προσφέρει. Γενναῖος ἔπειτα εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἀψηφῶντας τὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου καὶ τὶς εἰρωνεῖες του, προχωρεῖ τὸν δρόμο τῆς ὑγιοῦς πνευματικότητος, τῆς συνειδητῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἐκεῖνος, ποὺ συντρίβει τὸν καταστροφικὸ ἐγωισμὸ καὶ σὰν οὐρανία αὖρα προσδέχεται τὴν ταπείνωσι μετὰ τὴν αὐτοεξέτασι καὶ αὐτοεπίγνωσι, ποὺ τοῦ δημιουργοῦν τὴν πεποίθησι ὅτι τὰ πάντα εἶναι ματαιότης. Καί, τέλος, ἀγωνιστὴς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εὗρε τὸν ἀτίμητο μαργαρίτη, τὸν Χριστόν—δηλαδὴ τὸν προορισμό του, τὴν πραγματικὴ χαρὰ καὶ εἰρήνη καὶ γαλήνη—καὶ ἀγωνίζεται τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν. Ἀγωνίζεται κατὰ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν ἀτελειῶν του. Κατὰ τῶν ἀντιξοοτήτων τῆς ζωῆς. Κατὰ τῆς κακότητος καὶ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ἄλλων—μὲ στάσιν ἀνοχῆς καὶ συμπόνιας, ἀλλὰ καὶ μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα.

«Ἐγὼ εἰμὶ—καταλήγει ἡ περικοκὴ τοῦ σημεριν οὗ Εὐαγγελίου—τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς». Καὶ ἐκεῖνος, ποὺ θὰ πιστεύσῃ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἶναι πραγματικὰ εὐσεβὴς καὶ ὁ βίος του ἀνθρωπίνως ἀνεπίληπτος, γίνεται φῶς καὶ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Διότι ὁλόκληρη τὴν ζωή του τὴν περιλούζει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατῆλθε, σὰν σήμερα, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἐπὶ τοὺς μαθητὰς καὶ ἀποστόλους. Καὶ κατέρχεται πάντοτε καὶ ἐνοικεῖ στὶς καρδιὲς καὶ ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου.

Γ. ΑΡΤΕΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑ** (τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν)

Μέσα σ'ἀπ' τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἕνας ἀντίλαλος ἀκούεται διδάκτικός: «Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον κοινωνικόν». Σεβασμὸς στὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ ἐλευθερία. Ὁ 13ος αἰὼν ἀναλαμβάνει νὰ τὸ φωνάξῃ στοὺς ἑπόμενους αἰῶνας. Τὸ 1215 ἡ Magna Carta τοὺς δίνει τὴν πρώτη ἐπίσημη νομικὴ ἐνδυμασία. Ἔκτοτε, διὰ μέσου τῶν ἑκατονταετηρίδων, παίρνουν πιὸ συγκεκριμένη μορφή, πότε καταργούμεναι καὶ πότε διασφαλιζόμεναι διὰ νομικῶν κανόνων ηὐξημένης ἰσχύος.

Τὴν Ἀγγλία, ποὺ πρώτη ἐφύτευσε τὸ δένδρον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, μιμοῦνται μὲ τὴν σειρὰ των. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ Γαλλία, ποὺ θὰ καλλιεργήσουν συστηματικὰ σὲ λίγο τὰ δικαιώματα αὐτά. Ὁ ἀτταβισμὸς εἶχε πεθάνει στὶς ἀνθρώπινες συνήθειες. Τὸ ξύπνημα ἀπ' τὸν Μακιαβελικό, λήθαργο, εἶχε γεννήσει στὶς ψυχὲς τους τὸν πόθο τῆς ἐλεύθερης ζωῆς. Ὁ 17ος αἰὼν θαρραλέα σηκώνει τὸ φορτίον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων γιὰ νὰ τὸ πάρῃ ὁ 18ος καὶ νὰ τὸ κάμῃ σύνθημα ζωῆς.

Σὰν φυσικὴ καὶ ἀβιάστη συνέπεια φαίνεται ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1776 καὶ ἡ Γαλλικὴ τοῦ 1789, ποὺ ἀνέτρεψαν τὸ ἀπολυταρχικὸ Κράτος καὶ διεκήρυξαν τὶς ἀτομικὲς ἐλευθερίες σὰν τὶς κύριες ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας τοῦ 19ου αἰώνα